

Erik Holst (S):

Det foreliggende lovforslag om energipolitiske foranstaltninger er meget tydeligt udtryk for, at regeringen anser energien for et meget vigtigt område i dansk erhvervsliv, i dansk økonomi og i dansk social udvikling. Det er samtidig udtryk for, at regeringen ønsker at effektivisere administrationen af de energilovforslag og love, vi har behandlet indtil nu. Det er samtidig en erkendelse af, at den forsyningskrise, vi havde i 1973, ikke er noget midlertidigt, men noget, som vi bliver nødt til at regne med vil få nogle virkninger lang tid fremover, måske altid.

Den opbygning, man har givet lovforslaget her, forekommer meget fornuftig og yderst effektiv. Først siger man, at vi pålægger handelsministeren at fremlægge en energipolitisk redegørelse, der både skal vurdere energibehov og energiforsyningsmuligheder og samtidig skal give en vurdering af mulighederne for fremskaffelse af energien og muligheder for udnyttelse af energien og endelig skal fremlægge programmer for energiforskning og -udvikling. Der er altså her tale om en informationspligt, der alt andet lige skulle give folketinget og det energipolitiske udvalg, og vel også regeringen selv, større muligheder for at træffe beslutninger på et grundlag, der er så detaljeret og så kendt som overhovedet muligt.

Det, at man i fremtiden også vil fremlægge programmer for energiforskning og energiudvikling, tager jeg som udtryk for, at man ønsker at sprede energiforsyningen, og at energiforsyningen ikke er et ensidigt defineret udtryk, men at der er tale om både de såkaldte konventionelle og kendte områder nu som kul, olie, uran, naturgas og de mindre kendte, såkaldt utraditionelle områder som vind, solenergi og andet.

At der er foreslået et energiråd til at rådgive handelsministeren, forekommer også meget fornuftigt. Dette energiråd skulle bl. a. bestå af forskere og repræsentanter for berørte og interesserede interesseorganisationer fra forbrugere til producenter. Det spørgsmål, vi måske må stille her i folketinget, og navnlig medlemmerne af energipolitisk udvalg, kunne så være, om vi også får lejlighed til at se de forslag eller henstillinger, der gives handelsministeren.

Den administrative reform med en energistyrelse kan ikke forbyse mange. Efterhånd-

den som vi har set, at energispørgsmålene er blevet flere, vigtigere, mere langtrækkende af betydning, er det vel meget rimeligt, at de administreres samlet i en energistyrelse, og at vi dermed får den administrative baggrund for en energiminister.

Den sidste del af de energipolitiske foranstaltninger, der her er fremsat forslag om, er måske nok den mest betydende og måske også den mest kontroversielle. Der er tale om, at forsøgsanlægget Risø ændrer karakter, således at det nok eksisterer som et forskningssted, et sted for udviklingsarbejde og et sted for konsulentvirksomhed, men at der sker det, at man i højere grad trækker dette områdes muligheder ind under handelsministeren. Man siger, at nu har det fungeret under undervisningsministeren i nogle år, tidligere under statsministeren, tidligere under finansministeren, og nu lægges det under det ministerium, hvor energispørgsmål samles. Det vil fortætte som et center for forskning og udvikling, og det vil altså fortsætte med både en forskning på det konventionelle nukleare område, som det er angivet i § 4, og med et forsøgsanlæg, hvor der kan udøves tilsvarende aktiviteter vedrørende energi i øvrigt, hvilket jeg må tage som et udtryk for, at der også vil blive søgt gennemført forskning på andre energiområder. Her har jeg for nylig set en rapport, som man har lavet på Risø, hvor man prøver at vurdere Risø's muligheder for at etablere en sådan forskning på ikke hidtidige traditionelle atomkraftområder, og der synes at være gode muligheder for at udnytte såvel den forskningsmæssige ekspertise som hele den institution og det installationsanlæg, der findes på Risø.

Jeg føler trang til på dette tidspunkt og her på dette sted at sige et par anerkendende ord om atomenergikommissionens virke. Der har fra forskellig side været rejst kritik, måske navnlig en ikke velformuleret, men bare en antydning af tvivl om atomenergikommissionen. Når jeg erindrer mig de debatter, der har været i forskningsudvalget på baggrund af atomenergikommissionens årlige beretninger, så må jeg sige, at det er mange år siden, vi har følt, at der var grund til at trække denne debat ned i folketinget. Det må tages som udtryk for, at forskningsudvalget tidligere har været meget tilfreds med det arbejde, der er udført af atomener-